

Άνω Γαρέφι: Ωδή στο άγγιγμα των Αγγέλων

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

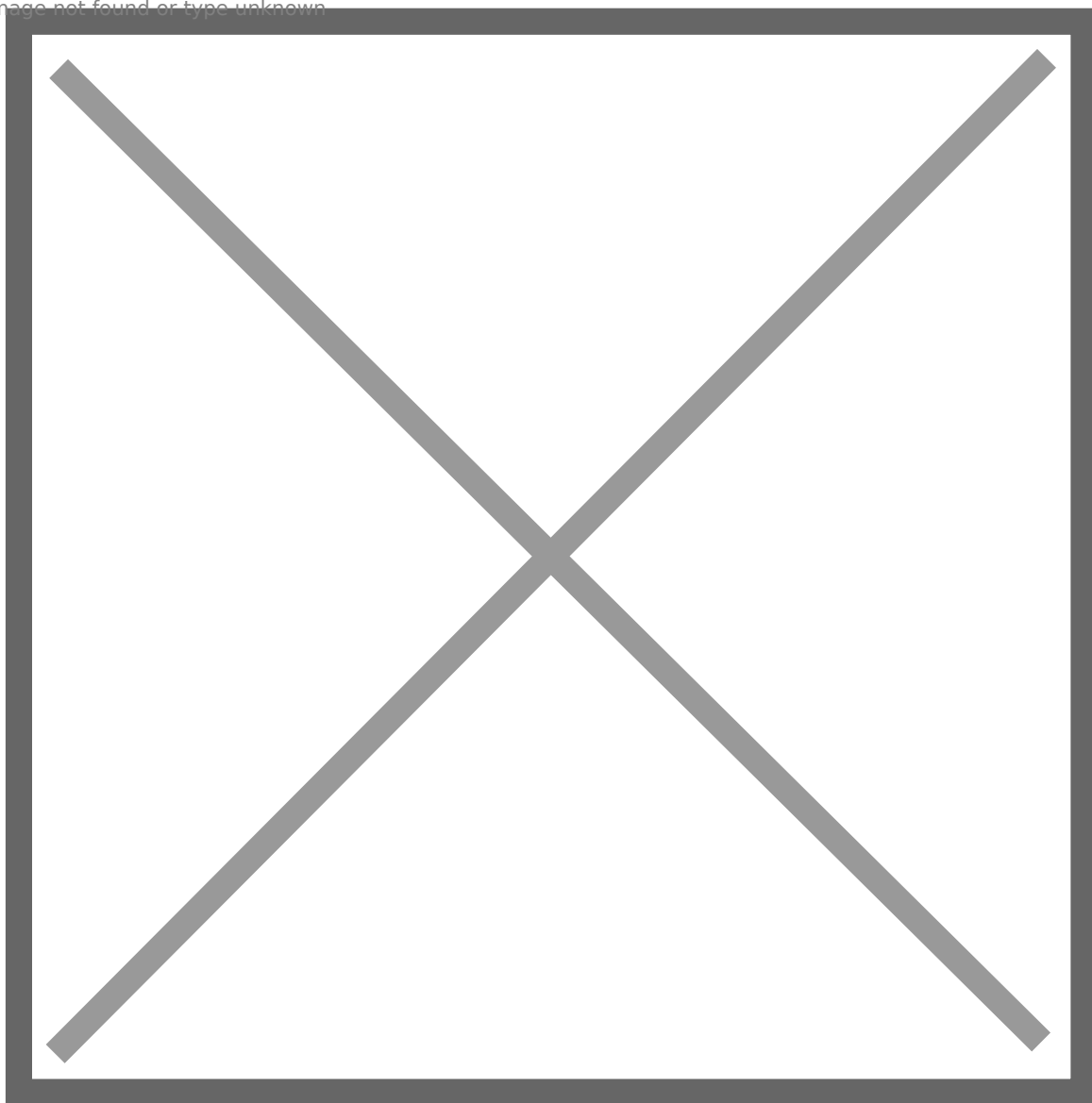

Άλικο το χρώμα των μπουμπουκιών της ροδιάς, ανάμνηση του αίματος του κυνηγημένου μοναχού της Μονής του Μπάχοβου.

Γκρίζα πλακόστρωτα σοκάκια, σκιερά, πνιγμένα στο πράσινο της «καπίνας» και της κατάφορτης συκιάς, βηματισμούς ακούς, θαρρείς ο καπετάνιος κυνηγά τον Βούλγαρο κατακτητή.

Κόκκινα, ηλιοψημένα, χορταριασμένα πήλινα κεραμίδια, λυγίζουν με το βάρος τους τα σαπισμένα δοκάρια της σκεπής, που αντιστέκεται σθεναρά να υποχωρήσει, κόντρα στο χρόνο.

Image not found or type unknown

Χωμάτινοι αρμοί, συνδετικοί μεσολαβητές με το άχυρο και την πέτρα, υψώνονται δεξιά και ζερβά, ακρογωνιαίοι λίθοι στο χθες και το τώρα, ενώ ο βασιλικός και το «σκυλάκι», παρασιτούν επάνω τους, ερεθίζοντας τα αισθητήρια.

Τζιτζίκια, πουλιά τριζόνια και βατραχάκια, συνθέτουν αρμονικά, καλλιτεχνούν, εμπλουτίζουν τον πολύχρωμο καμβά με την καλοκαιρινή τους συναυλία, συμπληρώνοντας τον «κήπο της Εδέμ».

Αυστηρές, αγέλαστες μορφές στην πλατεία, σμιλεμένες στο ψυχρό μάρμαρο, σε προτρέπουν να γονατίσεις στο μεγαλείο και την αντρειοσύνη τους. Ήρωες, Μακεδονομάχοι.

Χαμογελαστά πρόσωπα, καλοσυνάτα, μέτωπα χαρακωμένα, τιμημένες ρυτίδες, σε καλωσορίζουν, χέρια σμίγουν, αγκαλιές ανοίγουν, λόγια απλά, όμορφα την ψυχή

σου γεμίζουν.

Οσμή πιπεριάς, τσεμπέρια διπλοτυλιγμένα, χέρια ροζιασμένα, αναδεύουν σχολαστικά τον κόκκινο θησαυρό, ενώ τρεμάμενες φωνές σιγοντάρουν τον χάλκινο θρήνο.

Και πάνω από όλους, ψηλή, επιβλητική, η «Μεγάλη Πέτρα» Άγια Σκέπη, ορμητήριο των Αγγελικών Στρατιών, απλώνει τη θωριά της, αγκαλιάζει τα πάντα, αιώνιος φύλακας των συνόρων της Μακεδονίας μας, της Ελλάδας μας...

Άνω Γαρέφι

Σάββατο 11 Ιουνίου 2016

Πηγή: *promahi-nea.blogspot.gr*